

Beveren, oranjerie

Brief van Hof ter Saksen

Beste,

2005 zal voor Hof ter Saksen een memorabel jaar zijn. Vooreerst herrijst als een feniks uit zijn as het kasteel. Van een kasteelruïne kan het binnenkort terug een 'huis van plaisance' genoemd worden. In 2006 eindigt de eerste fase van de werken. Daarna zal het interieur van het gebouw heringericht worden. Weer en wind hadden het kasteel herleid tot een gevaarlijke bouwval. Toch kon het nog gered worden.

Minder fortuinlijk is het gesteld met de oude beukendreef en met enkele solitaire bomen in het park. Waar de mens nog opgewassen is tegen passief verval staat hij hier machteloos tegenover de levende natuur. Reeds vele jaren strijden de beuken een verloren strijd tegen parasitaire zwammen. Hun namen klinken verleidelijk: honingzwam, reuzenzwam, tonderzwam... maar hun werking is catastrofaal en kondigt het einde aan van de levende boom. Zo zal de oude beukendreef dit najaar verdwijnen en plaats ruimen voor een lindedreef. Je kan nog een laatste groet brengen aan de fiere beuken die decennia lang het uitzicht van ter Saksen bepaald hebben, die verliefde paartjes aan het zicht onttrokken, schilders inspiratie gaven en spelende kinderen met hun bladerdak omkroonden. Op 27 november wordt een luisterrijke wake gehouden in de beukendreef met o.a. zang en gedichten ter afscheid van deze oude enten.

De nieuwe bomen wacht wellicht een groeizame toekomst. Door de opwarming van ons aardklimaat zal het gehalte aan koolstofdioxide stijgen en dat kunnen de bomen goed gebruiken voor hun energievoorziening. Wellicht zullen zij het ganse jaar door kunnen blijven groeien. Nu nog afwachten hoe hun belagers zoals zwammen zich gaan gedragen.

Filosofisch bezien voldoen deze fenomenen volmaakt aan de drie boedhistische principes nl.:alles is één, alles beïnvloedt alles en alles is voortdurend in verandering.

Deze verandering oneindig doorgetrokken brengt ons 7 miljard jaar verder. Dan zal de zon een rode reus geworden zijn. Elke 100 miljoen jaar stijgt de temperatuur van de zon met 1%. Het koolstofdioxidegehalte zal hierdoor op aarde binnen 500 miljoen jaar gehalveerd zijn. Bossen zullen het dan spontaan moeten afleggen en onze aarde zal verworden tot een steppe.

Zo kwetsbaar en dus tevens waardevol is ons leefsysteem. Citeren we in dit verband de nieuwe profeten die ons al geruime tijd met de neus op de feiten drukken: Op 30 september 1987 hield de toen 84-jarige schrijfster Marguerite Yourcenar in Québec een lezing met als titel: 'Als we nog willen proberen de aarde te redden!' Een open vraag: aan ons om ze te beantwoorden. Moge het verdwijnen van onze beukendreef ons tot wijsheid aansporen.

Bijna ontroostbaar vanuit de oranjerie,

uw Simon